

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska (przewodniczący)

SSN Marcin Krajewski

SSN Joanna Misztal-Konecka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa H. M. i C. M.
przeciwko Bankowi (...) w W. Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2020 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 9 sierpnia 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

1. Postanowieniem z 9 sierpnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił wniosek Banku (...) w W. Spółki Akcyjnej w W. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 26 czerwca 2019 r., oddalającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 8 maja 2018 r., w sprawie z powództwa H. M. i C. M. o zapłatę.

2. Sąd Apelacyjny wskazał, że pełnomocnik pozwanej za pośrednictwem operatora pocztowego złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z 26 czerwca 2019 r. Wniosek ten wpłynął do Sądu 9 lipca 2019 r. Data stempla pocztowego widniejąca na kopercie zawierającej wniosek jest nieczytelna. Sąd Apelacyjny wezwał pełnomocnika strony pozwanej do udokumentowania daty

złożenia wniosku, w terminie siedmiu dni pod rygorem odrzucenia wniosku. W piśmie wyjaśniającym pełnomocnik pozwanej złożył oświadczenie, że wniosek o uzasadnienie wyroku złożył 3 lipca 2019 r. przez oddanie w placówce Poczty Polskiej, nie przedłożył jednak żadnych dokumentów potwierdzających tę okoliczność. Pełnomocnik pozwanej nie dysponuje potwierdzeniem wysłania korespondencji do Sądu Apelacyjnego ani żadnym innym dokumentem potwierdzającym jej nadanie w dniu 3 lipca 2019 r., nie wszczął również procedury reklamacyjnej. Sąd drugiej instancji uznał więc, że strona pozwana nie wykazała wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku w terminie i podlegał on odrzuceniu.

3. Postanowienie z 9 sierpnia 2019 r. zaskarżyła zażaleniem strona pozwana, wskazując na naruszenie art. 328 § 1 k.p.c. w zw. z art. 165 § 2 k.p.c. oraz art. 3 k.p.c. w zw. z art. 231 k.p.c. i art. 228 § 1 k.p.c., art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych oraz art. 165 § 2 K.p.c. w zw. z art. 328 § 1 k.p.c. w zw. z art. 2 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

4. Termin do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem określa art. 387 § 3 zd. 1 k.p.c. (stosowany w niniejszej sprawie w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw). Termin ten wynosi tydzień i biegnie od dnia ogłoszenia sentencji wyroku.

Wyrok sądu odwoławczego został ogłoszony w dniu 26 czerwca 2019 r. i od tego dnia biegł dla pozwanej tygodniowy termin na złożenie wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem. Termin ten upłynął więc 3 lipca 2019 r. Trafnie zatem Sąd Apelacyjny uznał, że wniosek, który wpłynął do Sądu w dniu 9 lipca 2019 r. podlegał odrzuceniu jako spóźniony. Oceny tej nie zmienia podnoszona przez skarżącego okoliczność, że - jak twierdzi - nadał on korespondencję zawierającą wniosek w placówce operatora pocztowego w dniu 3 lipca 2019 r., a jedynie przez to, że stempel pocztowy na kopercie zawierającej tę korespondencję jest nieczytelny, zachodzą przeszkody w przyjęciu tej daty jako daty złożenia wniosku.

Zgodnie z art. 165 § 2 K.p.c. oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Wybór formy usługi pocztowej może mieć istotne znaczenie dla ewentualnego późniejszego wykazania, czy pismo procesowe oddane zostało w polskim urzędzie pocztowym w określonym terminie (o ile nie dotrze ono do sądu przed upływem właściwego terminu). Przesłanie pisma procesowego przesyłką zwykłą może spowodować powstanie wątpliwości co do zachowania terminu, a także trudności w wykazaniu przez składającego pismo, że zostało ono wniesione w terminie. Podstawowym dowodem staje się wówczas umieszczana przez urząd pocztowy na kopercie pieczęć z datą nadania. Jeżeli pieczęć ta jest odbita w sposób uniemożliwiający odczytanie daty, powstają daleko idące utrudnienia w wykazaniu zachowania terminu. Ryzyko wystąpienia takich trudności, czy wręcz niemożliwości wykazania, w jakiej dacie pismo zostało oddane w urzędzie pocztowym, obciąża osobę, która dokonuje wyboru określonego sposobu przesłania pisma (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 marca 2015 r., II CZ 109/14, niepubl.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazano, że w takiej sytuacji niezbędne jest umożliwienie stronie wykazania, że termin został dochowany (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 września 2000 r., IV CZ 65/00, niepubl.). Skarżąca została zobowiązana do złożenia wyjaśnień co do terminu nadania wniosku, pod rygorem jego odrzucenia. Istniała więc możliwość wykazania w inny sposób niż przez oświadczenie pełnomocnika, że wniosek został oddany w polskim urzędzie pocztowym w określonym ustawą terminie. Oświadczenie złożone przez pełnomocnika pozwanego w piśmie z 31 lipca 2019 r., ograniczające się jedynie do wskazania daty wysłania wniosku na 3 lipca 2019 r., bez przedstawienia jakichkolwiek dowodów na taką okoliczność, zostały trafnie uznane przez Sąd Apelacyjny za niewystarczające. W związku z tym Sąd Apelacyjny w (...) prawidłowo odrzucił wniosek pozwanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z 26 czerwca 2019 r.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

jw